

РЕШЕНИЕ

№ 7549

гр. София, 29.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6430** по описа за **2020** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представляван от Ц. С. С. срещу РЕШЕНИЕ от 13.03.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав, постановено по нахд № 18536/2019г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Изложени са твърдения, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати нарушения със съществен характер на процесуалните правила по чл.42 т.7 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН. Деянието не било доказано от административно-наказващия орган, чиято била доказателствената тежест в процеса, а също и представлявало маловажен случай на административно нарушение по чл.28 ЗАНН.

Касаторът моли да бъде отменено решение от 13.03.2020г. на СРС, НО, 112-ти състав по нахд № 18536/2019г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 437723-F450057/22.05.2019г. на началник сектор „Оперативни дейности“- С. в ЦУ на НАП.

Ответникът- Началник сектор „Оперативни дейности“- С. в ЦУ на НАП, чрез своя процесуален представител юрк. Р. Н. излага доводи за неоснователност на жалбата. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 13.03.2020г. по нахд № 18536/2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 437723-F450057/22.05.2019г. на началник сектор „Оперативни дейности“- С. в ЦУ на НАП, с което на основание чл.185 ал.2 във вр. ал.1 от ЗДДС на [фирма], представляван от Ц. С. С. е било наложено наказание- имуществена санкция в размер на сумата от 500.00 лева за извършено нарушение по чл.25 ал.7 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /загл. изм. ДВ.бр.80/2018г. /

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. М. В. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на проведеното административно-наказателно производство не са били допуснати нарушения на процесуалните правила, правилно отговорността на търговеца е била ангажирана на основание чл.185 ал.2 във вр. ал.1 от ЗДДС, както и че е доказано от събраните писмени и гласни доказателства извършването на вмененото административно нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършена проверка на 28.11.2018г. в 13.30 часа в търговски обект-фризьорски салон, находящ се в [населено място], [улица], вх.Б е било установено, че показанията на часовника-календар на монтираното и работещо ФУ, модел „DATEKS DP-15KL” с ИН на ФУ: DT527622 и ФП № 02527622 се отклоняват повече от 2 часа, а именно: 5 часа и 30 минути. Издаден бил фискален бон № 0006591/28.11.2018г., в който бил отразен час на покупката- 19.13 часа. В тази връзка е бил съставен АУАН № F450057/29.11.2018г. и въз основа на него оспореното НП № 437723- F450057/22.05.2019г. от началник сектор „Оперативни дейности“- С. в ЦУ на НАП.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл.25 ал.7 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. / в ред. преди изм. ДВ. бр.68 в сила от 31.07.2020г., сега ал.12/

„лицата по чл.3 са задължени да поддържат показанията на часовника-календар на ФУ/ИАСУТД в съответствие с астрономическото време и да не допускат отклонения, по-големи от 2 часа“.

В случая няма спор, че в търговския обект, стопанисван от [фирма] на 28.11.2018г. в 13.30 часа е била извършена контролна покупка, за която е издаден фискален бон, в който е посочен час, както следва- 19.13 часа. С това отразяване безспорно е нарушен чл. 25, ал. 7 от Наредбата, една от целите на която е да осигури възможност за проследяване на паричния поток в търговския обект чрез създаване на правила за регистрация и отчетност на паричните средства.

Касаторът е нарушил нормативен акт по прилагане на чл.118 от ЗДДС и конкретно чл. 25, ал. 7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. /сега ал. 12/, като не е осигурил поддържането на показанията на часовника- календар на ФУ в търговския обект в съответствие с астрономическото време и е допуснал отклонение по-голямо от 2 часа. Този извод безпротиворечиво се налага при анализа на събраните по делото писмени доказателства и свидетелските показания на актосъставителя М. М. В.. [фирма], представляван от Ц. С. С. е осъществил състава на административно нарушение на чл.185 ал.2 от ЗДДС, тъй като в качеството си на задължено лице не е изпълнил задължението си, регламентирано в чл.25 ал.7 от Наредбата, а именно: да осигури поддържането на показанията на часовника- календар на ФУ, находящо се в обекта, в съответствие с астрономическото време и е допуснал отклонение по-голямо от 2 часа.

Настоящият съдебен състав приема също, че правилно е приложена санкционната разпоредба на чл.185 ал.2 във вр. ал.1 от ЗДДС при определяне на размера на имуществената санкция от 500.00 лева. Съгласно чл.185 ал.2 изр.2 от ЗДДС, при определяне на наказанието за нарушение по чл.118 ЗДДС и нормативните актове по прилагането му, се налагат по-ниски по размер глоба, респ. имуществена санкция, когато нарушението не води до неотразяване на приходи- имуществената санкция за ЮЛ и ЕТ е в размер от 500.00 до 2 000.00 лв. В конкретния случай, така извършеното нарушение не е довело до неотразяване на приходи, поради което размера на имуществената санкция може да бъде определен в минималния такъв, съобразно с предвиденото по ал. 1 на чл.185 от ЗДДС. От правно значение е само неосъщественото публичноправно задължение, обременяващо правната сфера на юридическото лице, поради което законосъобразно и в съответствие с чл.83 от ЗАНН е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност и правилно е определен размера на наложеното наказание, който по арг. от чл.27 ал.5 от ЗАНН не може да бъде намален.

Не са допуснати процесуални нарушения в протеклото административно-наказателно производство със съществен характер и от вида на твърдените в касационната жалба, които да са ограничили или накърнили адекватното провеждане на правото на защита на санкционираното лице в пълен обем.

При анализ на събраните в процеса писмени доказателства, настоящият съдебен състав, приема, че нарушението, правно квалифицирано по чл.25 ал.7 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. не представлява и маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. Един от критериите за определяне на дадено деяние за маловажен случай е именно липсата или незначителността на вредните последици от него. В настоящия случай нарушението е с формален характер и законът не въздига в неговия състав настъпването на вредоносни последици, като последното обстоятелство е отчетено от

законодателя при определяне на по-нисък размер на имуществената санкция, в случаите в които това не е довело до неотрязване на приходите. Липсват каквито и да било доказателства, сочещи и обосноваващи наличие на смекчаващи отговорността обстоятелства. Касае за регулиране на обществени отношения с финансов характер и засягащи установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. След като настоящото нарушение се явява първо такова за [фирма], представляван от Ц. С. С. съдът счита, че това обстоятелство несъмнено обуславя налагането на наказанието- имуществена санкция в нейния минимален размер от 500.00 лева. Охраняваните обществени отношения със ЗДДС са с висока степен на обществена значимост, доколкото са свързани с облагането с ДДС на данъчно задължените субекти във връзка с осъществяваната от тях независима икономическа дейност. Ето защо всяко нарушение, свързано с регистрирането и отчитането на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства следва да се преценява на плоскостта на защитения обществен интерес по ЗДДС и макар да не е резултатно, да се характеризира с висока степен на обществена опасност. В този смисъл извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 13.03.2020г. на СРС, НО, 112-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63 ал.3 и ал.5 от ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. Р. Н., които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.03.2020г., постановено по нахд № 18536/2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 112-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], представляван от Ц. С. С. с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „П.“,[жк], [улица] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ с адрес: [населено място], [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63 ал.3 и ал.5 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.